

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7216/2542

นายสะอาด สุวรรณเจริญ โจทก์ นายไมตรี ยืนยาว จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 113, (เดิม) มาตรา 150, (เดิม) มาตรา 1377, (เดิม) มาตรา 1378, ป.วิ.พ. มาตรา 142, ป.วิ.พ. มาตรา 246, ป.วิ.พ. มาตรา 247, ป.วิ.พ. มาตรา 249, ป.ที่ดิน มาตรา 31, พ.ร.บ.ให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497 มาตรา 8, พ.ร.บ.ให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497 มาตรา 9, ป.พ.พ. มาตรา 1377, ป.พ.พ. มาตรา 1378

ย่อ / หลักกฎหมาย

ปัญหาตามฎีกาของจำเลยที่ว่า โจทก์มีสิทธิครอบครองที่ดินพิพาทหรือไม่ โดยจำเลยฎีกาว่าการที่ น.โอนที่ดินพิพาทซึ่งเป็นที่ดินมีใบจอง (น.ส.2) ให้แก่โจทก์ เป็นการต้องห้ามตาม พ.ร.บ.ให้ใช้ ป.ที่ดิน พ.ศ.2497 มาตรา 8 จึงเป็นนิติกรรมที่มีวัตถุประสงค์เป็นการต้องห้ามชัดแจ้ง โดยกฎหมายตกเป็นโมฆะ โจทก์ไม่มีสิทธิครอบครองที่ดินพิพาทนั้น เป็นปัญหาข้อกฎหมายอัน เกี่ยวด้วยความสงบเรียบร้อยของประชาชน แม้จำเลยจะมีได้ยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้ในศาลชั้นต้นจำเลย ก็มีสิทธิยกขึ้นฎีกาได้ตาม ป.วิ.พ.มาตรา 249 วรรคสอง น.ได้โอนที่ดินพิพาทซึ่งเป็นที่ดินมีใบจอง (น.ส.2) โดยส่งมอบการครอบครองให้โจทก์ครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินพิพาทตั้งแต่วันที่ ทางราชการจะออกใบจอง (น.ส.2) ที่ดินพิพาทให้แก่ น. การโอนที่ดินพิพาทระหว่าง น.กับโจทก์จึง ไม่เป็นการต้องห้ามชัดแจ้งตาม พ.ร.บ.ให้ใช้ ป.ที่ดิน พ.ศ.2497 มาตรา 8 วรรคสอง ไม่ตกเป็นโมฆะ ตาม ป.พ.พ.มาตรา 113 ที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น(พ.ศ.2530) ปัญหาว่าที่ดินพิพาทเป็นที่ดินที่ยังไม่ ได้รับคำรับรองจากนายอำเภอว่าได้ทำประโยชน์แล้ว การที่ น.โอนที่ดินพิพาทให้แก่โจทก์เพื่อตี ใช้นี้ จะขัดต่อ พ.ร.บ.ให้ใช้ ป.ที่ดิน พ.ศ.2497 มาตรา 9 หรือไม่นั้น แม้จำเลยจะมีได้ฎีกาปัญหานี้ แต่เป็นปัญหาข้อกฎหมายอันเกี่ยวข้องกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ศาลฎีกาเห็นสมควร ยกขึ้นวินิจฉัยตาม ป.วิ.พ.มาตรา 142 (5) ประกอบด้วยมาตรา 246 และ 247 น.โอนที่ดินพิพาท ขณะเป็นที่ยังไม่มีใบจอง (น.ส.2) ให้แก่โจทก์โดยการส่งมอบการครอบครองให้โจทก์เข้า ครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินพิพาทตลอดมา กรณีเป็นเรื่องที่ น.แสดงเจตนาสละการยึดถือ ครอบครองที่ดินพิพาทให้แก่โจทก์ การครอบครองของ น.ย่อมสิ้นสุดลงตาม ป.พ.พ.มาตรา 1377 วรรคแรกโจทก์จึงได้สิทธิครอบครอง กรณีมิใช่เป็นการโอนสิทธิครอบครองตามความหมายแห่ง พ.ร.บ.ให้ใช้ ป.ที่ดิน พ.ศ.2497 มาตรา 9 และการสละการยึดถือครอบครองในลักษณะดังกล่าว ไม่เป็นการต้องห้ามตามกฎหมาย การโอนที่ดินพิพาทจึงสมบูรณ์ตามป.พ.พ.มาตรา 1378 แม้ที่ดิน พิพาทมีข้อบังคับห้ามโอนภายใน 10 ปี ตามมาตรา 31 แห่งป.ที่ดินก็ตาม แต่ทางราชการเพิ่งออก หนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3 ก.) สำหรับที่ดินพิพาทให้แก่ น.ภายหลังจากที่ น.ได้สละหรือ โอนการครอบครองที่ดินพิพาทให้แก่โจทก์ไปแล้ว การโอนที่ดินพิพาทระหว่าง น.กับโจทก์จึงมิได้ กระทำภายในระยะเวลาห้ามโอน ไม่ตกเป็นโมฆะ

องค์คณะ

จำรูญ แสงภักดี · ณรงค์ศักดิ์ วิจิตรสาระวงศ์ · เรืองฤทธิ์ ศรีวรรณะ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/7216/2542>